

ние ще намѣримъ, че съединена България е имала взимания-давания съ странство:

Въ 1880 год. за лева 122,012,755

„ 1881 „ „ „ 135,430,500

„ 1892 „ „ „ 111,743,771

Истина е, че 1892 година бѣ изключително лоша, по причина на карантината и на долнитѣ цѣни на хранитѣ и четърговскиятъ ни балансъ за 1889—91 год. се сключваше съ по 152 до 155 милиона лева. Но все пакъ, ако цифритѣ на г. Манушева се потвърдятъ и отъ статистическото ни бюро,¹ ще бжде жално, че именно въ годината на първото българско изложение, България е имала послѣденъ по сумата си търговски балансъ. Още по-жално ще бжде, ако и за напредъние слѣдваме да се отнасяме съ досегашното си равнодушие къмъ всичко, що се достѣга до материалното въздигане на населението ни. Стига сме правили само шумъ; врѣме е да повършимъ и малко работа. Огъ сега нататъкъ подобреніето начинитѣ на производството ни и отварянато пжтища за износа на произведенията и издѣлията ни, трѣбва да съставляватъ постоянната грижа, главната задача на нашитѣ държавни и обществени дѣятели. Другояче ние ще слѣдваме да четемъ сказки и да пишемъ статии върху богатството на България, а въ сжщностъ ще изваждаме само на явънейната сиромашия.

сѣверно-българскитѣ митници. Въ румелийско врѣме износътъ на Южна България за Турция трѣбва да е билъ сравнително по-значителенъ, тъй като никакви мита не сж били плащани на турскитѣ власти. Колкото за износътъ на Сѣверна България за бившата Източна Румелия, той е билъ почти всичкийтъ транзитенъ за Турция. Източна Румелия е имала малкъ износъ за Сѣверна България.

¹ Тѣ не се потвърдиха, тъй като износътъ за 1892 се възкачи на 74,640,000 лева, а вносътъ на 77,303,000 лева. Цѣлата външна търговия за 1892 възлѣзе, слѣдователно, на около 152,000,000 лева.